

economy/170-realizaciya-integracijnoyi-politiki-derzhavi-v-galuzi-vishhoyi-osviti-sichenko-v.html.

3. Положення про академічну мобільність студентів вищих навчальних закладів України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://www.google.com.ua/url/3348/kopiya-polozhennya-pro-poryadok-realizaciyi-prava-na-akademichnu-mobilnist-ta-inshi-npa.html>.

4. Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність та інші НПА [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mon.gov.ua/citizens/rozyasnennya/3348/kopiya-polozhennya-pro-poryadok-realizaciyi-prava-na-akademichnu-mobilnist-ta-inshi-npa.html>.

Безпалько О.В.

Київ, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Анотація. В статті подано результати опитування викладачів Інституту людини Київського університету імені Бориса Грінченка щодо використання інноваційних та інтерактивних форм навчання у підготовці майбутніх соціальних педагогів/працівників, психологів, логопедів; необхідних умов упровадження в освітній процес інновацій та перешкод у цьому напрямку.

Ключові слова: інноваційні форми навчання, інтерактивне навчання, інформаційно-комунікаційних технології, типи викладачів.

Summary. The article presents the results of a survey of teaching staff of Institute of Human Sciences of Borys Grinchenko Kyiv University for the use of innovative and interactive forms of training in preparation of future social pedagogues/workers, psychologists, speech therapists; necessary conditions for implementation of innovation into the educational process and the obstacles in this direction.

Key words: innovative forms of training, interactive training, information and communication technologies, types of teachers.

Закон України «Про вищу освіту» серед основних завдань вищих навчальних закладів передбачає забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності. З огляду на це актуалізується упровадження у процес підготовки майбутніх фахівців інноваційних форм та методів навчання з урахуванням специфіки їхньої майбутньої діяльності та освітнього середовища університету в умовах інформаційного суспільства. З урахуванням вищезазначеного в січні 2016 року в Інституті людини Київського університету імені Бориса Грінченка було розроблено опитувальник та проведено електронне анкетування 48 викладачів випускових кафедр, які здійснюють підготовку студентів за спеціальностями «Соціальна робота», «Соціальна

педагогіка», «Психологія», «Практична психологія», «Корекційна освіта (логопедія)».

Таблиця 1. Розподіл відповідей викладачів щодо використання нетрадиційних видів лекцій

Вид лекції Частота використання (у %)	Лекція-брифінг	Лекція-круглий стіл	Відео лекція	Лекція-диспут
Постійно	12	0	8	4
Часто	25	2	43	18
Дуже рідко	45	51	45	22
Ніколи	18	47	4	10

Провідною формою роботи у вищій школі є лекція. Як засвідчують дані таблиці викладачі досить рідко використовують такі нетрадиційні види лекцій як брифінг, круглий стіл та диспут. Найбільш часто викладачі проводять відео лекції, оскільки в Інституті є п'ять аудиторій, обладнаних для проведення відео занять.

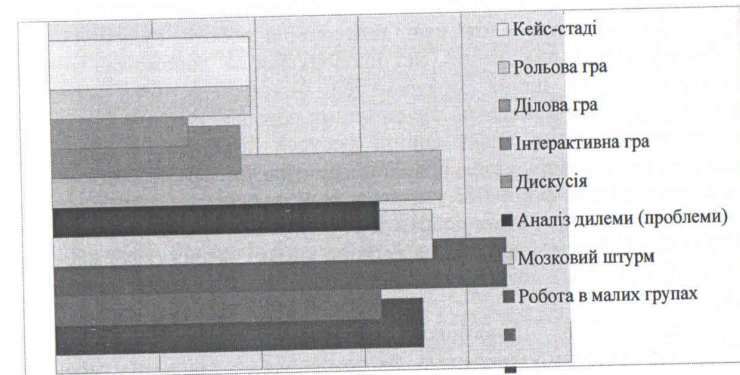


Рис.1. Використання викладачами форм та методів інтерактивного навчання

Одним із завдань підготовки майбутніх соціальних педагогів/працівників, психологів є опанування ними уміннями і навичками саморозвитку, підвищення рівня соціальної компетентності, що значною мірою вирішується шляхом впровадження інтерактивного навчання з глибоким соціальним змістом. Особливість інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес здійснюється за умови постійної, активної взаємодії усіх її членів. Активне використання інтерактивних форм та методів навчання під час лекційних, семінарських, практичних

занять у підготовці означених фахівців важливо ще й тому, що студенти оволодівають формами роботи, які будуть використовувати у своїй практичній діяльності. Як видно з рисунку показники використання різноманітних інтерактивних форм та методів навчання викладачами є досить високими.

Однією з провідних інновацій у вищій школі є запровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес. Найбільш поширеними в Інституті є E-learning (віртуальне навчання за допомогою інформаційних, електронних технологій) (застосовують 58% викладачів) та Blended learning (навчання в групі, самостійне навчання, яке здійснюється як в аудиторіях, так і в режимі он-лайн) (36%). На жаль, лише поодинокі викладачі використовують у навчальному процесі такі інноваційні інформаційні технології як соціальні сервіси Веб 2.0 (соціальні пошукові системи; засоби для збереження закладок; соціальні сервіси збереження мультимедійних ресурсів; вікі) -10%, mobile learning (m-learning) (використання технологій бездротової передачі даних WAP або GPRS у мобільних телефонах та смартфонах) – 8%; освітній блог (мережевий щоденник, у який регулярно додаються записи, що містять текст, зображення, мультимедіа) – 6%; веб-конференції (он-лайн зустрічі, презентації в мережі Інтернет) – 6%; веб-заняття (дистанційні пари, конференції, семінари, ділові ігри, лабораторні роботи, практикуми та інші форми навчальних занять, які проводяться за допомогою засобів телекомунікацій та інших можливостей Інтернет) – 6%; веб-квест (Вебquest) (проблемне завдання з елементами ролівої гри, для виконання якої використовуються інформаційні ресурси Інтернет) – 2%. Такі результати засвідчують, що більшість викладачів не орієнтовані на використання різних форм ІКТ у навчальному процесі, не мотивовані на опанування новими формами роботи зі студентами з використанням ІКТ. Тому в умовах сьогодення саме на активне запровадження інформаційно-комунікаційних технологій має бути спрямована освітня діяльність кафедр.

Вищезазначені показники корелюються з самооцінкою респондентів щодо типу викладача. Як поміркованих оцінюють себе 52% викладачів, 36% вважають себе експериментаторами, лише 8% – новаторами; 4% – не впевненими. На жаль, половину опитаних задовольняє позиція перебування у «хороших середніх». Переважно це викладачі старше сорока років.

Серед основних умов запровадження інновацій в освітній процес викладачі виокремлюють: належне володіння інноваційними технологіями (68%); наявність відповідного матеріально-технічного забезпечення (62%); особистісна мотивація до використання інновацій (62%); інформованість про інноваційні технології (45%).

Разом з цим викладачі зазначають, що перешкодами запровадження інновацій у освітній процес є необхідність витратити багато часу на підготовку до занять (71%); брак необхідних знань (49%); сумніви щодо ефективності інновацій (28%); неналежне матеріальне стимулювання (24%); відсутність мотивації у студентів до навчання (21%); власна інертність (15 %).

Проведене дослідження засвідчує, що в умовах реформування вищої освіти викладачі вишів починають усвідомлювати необхідність використання в освітньому процесі різноманітних інноваційних форм навчання і професійного самовдосконалення у сфері педагогічної інноватики.

Васенко О.В.

Переяслав-Хмельницький, Україна

ОБ'ЄКТНА МОДЕЛЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ПРОГРАМУВАННЮ

***Анотація.** В статті охарактеризовано основні переваги об'єктної моделі навчання програмуванню. Сформульовано перспективи впровадження такої моделі в процес підготовки майбутніх вчителів інформатики в контексті викликів сучасного інформаційного суспільства та перспектив подальшого технічного прогресу.*

***Ключові слова:** об'єктна модель, об'єктно-орієнтоване програмування, імперативна модель, інкапсуляція, наслідування, поліморфізм, клас, об'єкт.*

***Summary.** The article describes the main advantages of learning programming object model. The prospects for implementation of such model in the training process of future teachers Computer Science are formulated in the context of the challenges of the modern information society and the prospects for further technological progress.*

***Key words:** object model object-approximate programming, imperative model, encapsulation, inheritance, polymorphism, class, object.*

Актуальність проблеми. Визначальною проблемою підготовки майбутніх учителів інформатики в умовах стрімкої інформатизації суспільства є забезпечення високого рівня теоретичних знань і практичних навичок використання сучасних інформаційних систем. Особливо нагальним є питання забезпечення змісту курсу основ програмування як одного з ключових у їх фаховій підготовці. Це зумовлено як характером професійної діяльності педагога, так і необхідністю ефективнішої обробки інформації шляхом автоматизації та створення прикладних програмних засобів.